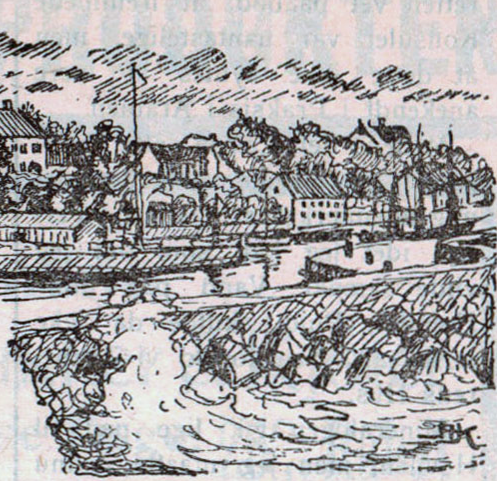
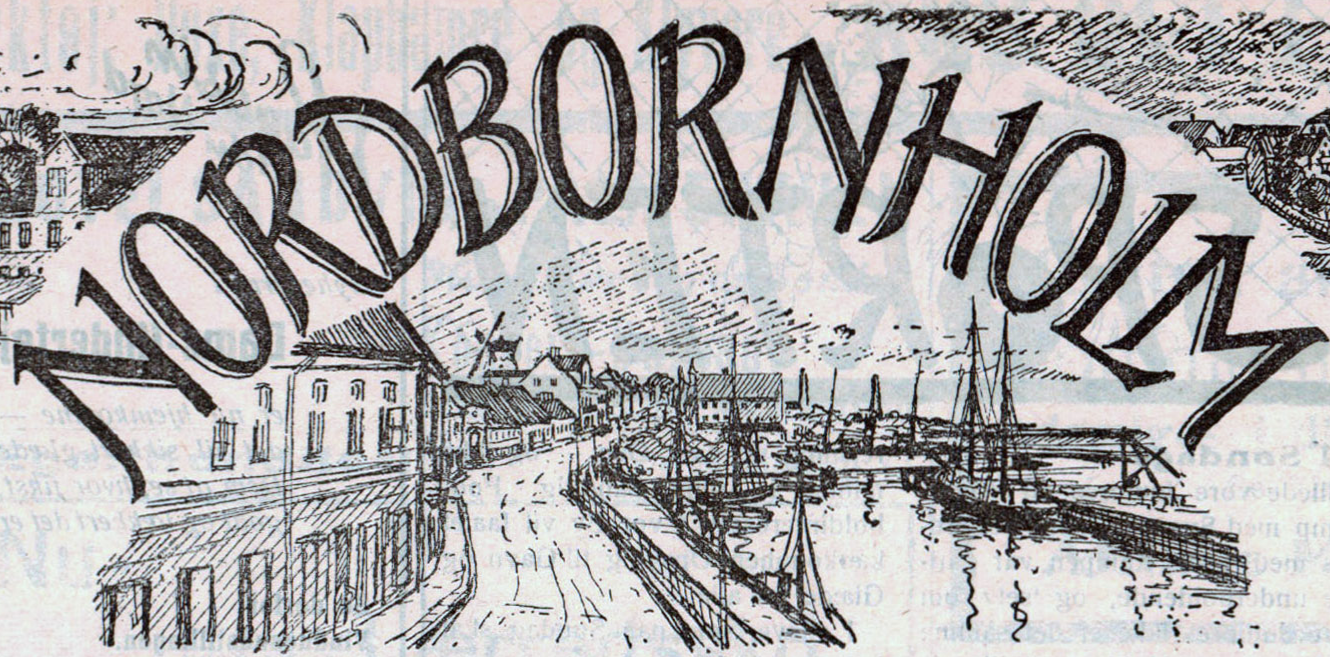

Udgaar i Allinge-Sandvig,
Tejn, Ølsker, Rutsker, Rø,
Klemensker og Hasle

Ansvarhavende Udgiver:
Otto Gornitzka, Telef. 74
Gornitzka's Tryk, Allinge

Nr. 497

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 3. September

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1937

Hvad er værst?

—o—

Der boede for en Del Aar siden i en af vore smaa Provinsbyer tre Urmagere. Det kunde synes at kunde være for mange til en saadan lille By; men Folk i Byen hævdede ikke desto mindre, at de manglede endnu en Urmager.

Men det samme Forhold gaar igen paa mange Omraader.

Der er Folk, som gerne vil arbejde, men de kan ikke, enten fordi de ikke kan taale det — eller fordi de ikke kan finde eller opdrive et Arbejde. Og der er Folk, som udmærket baade kan faa Arbejde, og som ogsaa kan taale det, men de vil bare ikke. De gider ikke, de er lade og dovne. Det kan være meget trist at være Vidne til. Men der er endelig Folk, som hverken vil eller kan arbejde.

Og jeg har lagt Mærke til, at det samme Forhold kan anføres overfor det at gaa i Kirke — længe efter at være med i Søndagsgudstjenesten — være med i det kristelige Samfundsliv og Fællesskab. Men de kan ikke. De er bundne af Forholdene i Hjemmet. Der kan for Eksempel være en Moder, som ikke kan tage bort fra sine smaa Børn. Hun vilde saa gerne, men hun kan ikke. Og der er dem, som er syge, svage, sengeliggende; de vilde gerne være med, men de kan ikke.

Og omvendt, der er dem, som saa udmærket kan, men de vil ikke. De har Tiden til deres Raadighed, der er ingen Baand, som binder, ingen Forhold, som hindrer; der mangler kun det ene: Viljen. Der er ingen Trang, ingen Længsel. Det er Mennesker, som er kørte fast.

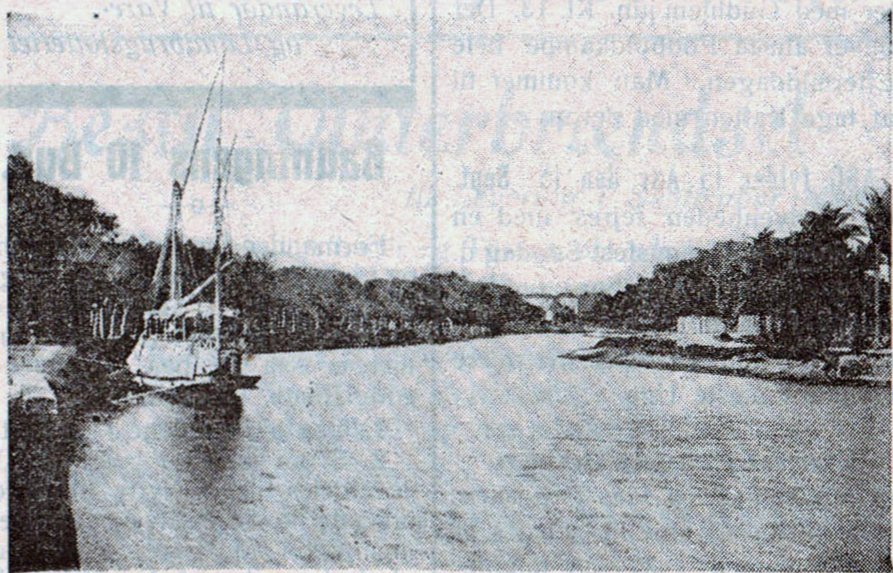
Og endelig findes der Mennesker, som hverken kan eller vil. De er lige glade med det hele.

Ogsaa med Hensyn til unge Mennesker gælder det samme. Der er dem, der gerne vil frem i Verden, naa et eller andet Maal; men de kan ikke, synes de, de mangler enten Evne eller Penge. Dog, her tør man nok sige, at hvis de for Alvor vil, saa kan de ogsaa, og saa kommer de ogsaa frem.

Men der er dem, der kan, men ikke vil. Saadanne Mennesker gives der desværre ogsaa. — Og endelig er der saa dem, som hverken vil eller kan.

Men hvad er nu værst af disse tre Slags Mennesker?

Ja, du kan selv svare paa dette Spørgsmaal. Det kan under Tiden være det sundeste selv at skulle finde Svar paa Spørgsmaalet.

Suezkanalen ved Port Said.

Perlen.

Efter det Franske.

—o—

Jeg maa le af Pariserne, naar de ved Midsommertide eftersnakker Avisreporterne og siger, at der hersker Vandmangel i Paris. Nej, saa kender jeg en By med 60,000 Indbyggere, der ligger paa den anden Side af det røde Hav og hedder Aden og er bygget paa et Forbjerg paa Lava, der næppe er kølnet. Der kunde man, om man saa gav alle Indiens Skatte, hverken finde et Halmstraa, et Salatblad eller en Draabe Vand.

„Men maa jeg spørge, hvad gør man med Regnvandet, naar det regner“ spurgte jeg min Ven, Konsul Pujol, der var min tjenstvillige Fører i denne Klippestad, da jeg besøgte den paa Hjemvejen fra Kina.

„Naar det regner, saa bliver de offentlige Cisterner fyldte; men det er fem Aar siden, at Folk her til Lands har set en Sky paa Himlen“.

„Hvorfra kommer det Vand, som vi drak til Frokost i Morges?“

„Det kommer fra Fabriken. Englænderne destillerer Saltvand, og man maa opveje dette for Resten meget gode Produkt med Guld. Saa fortræffelig forstaar nu til Dags Videnskab i alle Henseender at erstatte Naturen. Men den Historie kan ruinere En. Min Vandregning er hundrede Francs om Maaneden, naar jeg ikke regner min Kones Bade med; hun kan nemlig ikke taale salt Vand“.

„Det var som Pokker! Men hvad gør de stakkels Arabere? For de ser ikke ud til at give tolv hundrede Francs om Aaret for deres Drikkevand“.

„De nøjes med det Vand, som hver Morgen hentes 28 Kilometer herfra med Kameler. Det er en ubehagelig Vædske, som lugter af Gedeskind, men det er der nu ikke noget at gøre ved. Det destillerede Vand er for kostbart, og Politiet har forbudt, at man sælger det til de Indfødte. Det er udelukkende bestemt for Europæ-

erne, for den engelske Flaade og de Skibe, som sejler forbi“.

Jeg noterer disse Oplysninger i min Lommebog, og vi vendte tilbage til Konsulatet, hvor vi blev modtaget af Fru Pejol, en smuk fransk Dame, jeg først lærte at kende nu, da min Ven havde giftet sig for nylig.

Vi passerede sammen om Landet og de selskabelige Forhold. Fru Pejol fortalte mig sukkende, at der kun var to Damer, som besøgte hende, en gammel Englænderinde, som ikke kunde tale et Ord Fransk, og Ejerinden af Hotel de l'Univers, en brav fransk Provinsdame, som dog bedre kunde skændes med arabiske Dagdrivere og Somali Negre end snakke med en Landsmandsinde.

Da jeg beklagede min Vens Hustru paa Grund af hendes ensformige Liv, afbrød Pujol mig, idet han sagde til sin Kone: „Du maa ikke lægge Skjul paa noget. Tilstaa, at du har en Tilbeder i denne arabiske By“.

Den unge Kone syntes at ærgre sig over denne Bemærkning og trak paa Skuldrene.

„En Tilbeder, der er sort som Sod“, bemærkede hun.

„Ja, meget sort, men meget smuk“, sagde Pujol ivrigt, „og desuden meget rig, den første Kaffehandler i Aden. Vi skal gaa sammen derhen i Morges. Der skal du se en Luksus af Tæpper, af søde Sager og Konfekt. Og saa Nipsgenstande, ja, det er en hel Basar! Min Kone tilbringer Timer der og hvis jeg ikke protesterer energisk, saa var den brave Mouloud i Stand til for vor Skyld at tømme hele sit Hus, under Paaskud af, at alle de Ting, der pryder det, behager Lady“.

„Hvilken Overdrivelse!“ udbrød Fru Pujol, der syntes at blive mere og mere irriteret. „De maa endelig ikke tro, at jeg omgaas fortroligt med denne Djævel af en Neger. Det er sikkert allerede fjorten Dage siden, jeg sidst var hos ham.“

„Min Kone er i daarligt Humør“, erklærede Konsulen, „fordi

hun har tabt en Perle i Morges“.

„Ja, jeg er fortvivlet“, svarede Fru Pujol. „Hele Dagen har jeg forgæves søgt efter en af de sorte Perler, som jeg plejer at gaa med i Ørerne, og som min Mand har købt til mig paa Ceylon. Af den, jeg har tilbage, kan De dømme, hvor smukke de er“.

Jeg undersøgte den og opdagede, at Fru Pujol havde et vel-formet Øre og var behagelig Parfumeret. Saa tog Samtalen en anden Vending, og jeg gik op og lagde mig paa Husets Tag, som det er Skik der i Landet.

Næste Morgen gik jeg sammen med min Ven til de indfødtes Kvarter for at besøge Fru Pujols Tilbeder.

Mouloud ben Said er Araber; dette røber allerede hans Navn. Han er Kaffehandler og mange Gange Millionær. Han har den bedste Mokka i Verden.

Ved vort Besøg hos Mokka-manden var vi ledsaget af en Landsmand, hvis Navn jeg har glemt, og som lige havde tilendebragt en Rejse omkring Jorden. Han var, hvad man kalder er Lærd, en stor Samler af Indskrifter, en stor Udgiver af Kommentarer, en stor Indsender af Afhandlinger til Akademiet, hvis korresponderende Medlem han kaldte sig.

Man bærer sig klogt ad, naar man paa Rejser er noget mistroisk lige over for de saakaldte korresponderende Medlemmer af Akademier.

Mouloud, der talte godt Engelsk og var et sandt Pragteksemplar af den ægte arabiske Race, maaske den skønneste i Verden, modtog os paa den elskværdigste Maade og førte os gæstfrit omkring, ikke blot i sine Magasiner, men ogsaa i sin Bøllig, der interesserede os langt mere. Da det var sket, lod han os byde orientalsk Kaffe, en aromatisk Drik, der minder om vor Kaffe omtrent som Champagne om Bruslimonade. Den uundgaaelige Tschibuk og et Krus Vand blev budt sammen med Kaffen.

Man kan just ikke sige, at dette Vand, som Kameler havde baaret syv Milvej i Lædersække, var særlig henrivende. Men jeg var ved at tørste ihjel og havde for Resten været nødt til at drikke endnu værre Vand paa Kinas Rismarker.

Men det var da mærkværdigt! Dette Vand lugtede ikke af Gedeskind, nej, ikke Spor! Vel var det ikke klart; men det smagte ganske behageligt. Det lugtede . . . ja, min Sandten, det lugtede af Viol! Viol i Nærheden af Abessinien!

Dette var ogsaa den Lærde paafaldende, thi efter at have lugtet og snuset til Vandet og

drukket lidt af det, spurgte han i en værdig, akademisk Tone: finder De ikke ogsaa, at man roligt kan paastaa, at dette Vand har en ganske ejendommelig Smag?“

„Jo“, svarede jeg, „det minder om Viol“.

„Ja, jeg skal sige Dem noget; blandt de talrige Afarter af Stenkul gives der nogle, hvis Lugt minder om denne Blomst. Parfume-fabriker benytter sig endogsaa af dette til at forfalske deres Fabrikater. Jeg drager altsaa den Slutning, at dette Vand har været i Berøring med et Stenkulleje. En Stenkulgrube i Aden, mine Herre! Hvad siger De til det? Ved De, hvilken Rigdom, det betyder? Hidtil har man maattet skaffe alle de Kul, der bruges her, fra England“.

Min Rejsekammerat bestormede nu vor Vært med Spørgsmaal om Beliggenheden af den Kilde, fra hvilken Kamelerne hver Dag hentede deres Ladning. Han vilde helst selv straks være ileet derhen, skønt det var saa langt borte, hvis han ikke havde været nødt til at rejse hjem samme Aften. Nu vilde han i det mindste have en Prøve paa Vandet med i en lille Flaske for at kunne lade det analysere, naar han kom hjem. Hvad der forbausede mig mest, var at se, hvor forvirret Mouloud ben Said blev over vor Opdagelse.

Det var nu Tid til at bryde op, og jeg skænkede mig endnu et Glas Vand. Saa hørte jeg, at der faldt noget haardt ned i mit Glas.

Hvor besynderligt! Det var en sort Perle, Mage til den, som Fru Pujol havde vist mig den foregaaende Dag! Og denne Duft! Ja, nu genkendte jeg den. Det var den, jeg med Velbehag havde indaandet, da jeg bøjede mig ned over den smukke Frues Øre.

Jo, han var god den lærde Mand med sine Kulminer! Og min stakkels Ven Pujol . . . Den Opdagelse jeg havde gjort, hørte ikke til Mineralriget! Den Stakkel! — Jeg mindes hans Ytring: „Adens Klima har den Ejendommelighed, at den virker slappende paa Mændene, men æggende paa Kvinderne“.

Og nu havde jeg hos den unge, smukke og rige Araber fundet en Perle, som var faldet ud af Fru Pujols Øreflip. Ja, jeg havde endogsaa fundet Spor af hendes Yndlingsparfume.

Hvad var derved at gøre? Slet ingen Ting! Den prægtige Mouloud maalte mig med uvenlige Blikke, og Ægtemandens Nærværelse generede mig betydeligt og tillod ikke, at jeg begyndte paa nogen Undersøgelse. Sorgmodigt tænkte jeg paa, at Folke-

retten vel paabød, at fremmede Konsuler var uantastelige, men at dette ikke syntes at være anerkendt i Praksis i Arabien.

Medens den Lærde satte Prop-pen i sin Flaske, lykkedes det mig ubemærket at faa fat i Per-len, idet jeg lod, som om jeg vilde skænke Vand paa mine Hænder. Pujol skulde da ikke miste alt! Saa forlod vi Arabe-rens Hus.

Mineralogen gik lige ned til Havnen, men jeg maatte endnu engang op i Konsulatet for at aflevere Perlen. Heldigvis lod Pujol mig gaa alene, medens han tog om Bord paa min Post-damper for at aflægge Kaptajnen et Besøg.

„Før jeg siger Farvel til Dem, Frue,“ sagde jeg i en streng, men rolig Tone, „maa De tillade mig at overrække Dem denne Perle.“

Hun udstødte et Glædesskrik. „Min Perle! Hvor det var dej-ligt! Hvor har De fundet den?“ „Jeg har for et Øjeblik siden fundet den hos Mouloud ben Said,“ svarede jeg med stærk Ef-tertryk paa hver enkelt Stavelse. „Pujol véd, Gud være lovet, ikke noget om min Opdagelse!“ Og da hun lod, som om hun var meget forbavset, tilføjede jeg i den samme Tone: „Jeg véd el-lers intet og vil i det hele taget ikke vide noget. Jeg behøver vel ikke først at forsikre Dem, at jeg har opført mig som Gentleman og ikke vil tale med noget som helst Menneske om denne Sag. Lev vel, Frue!“

Jeg forlod Værelset, næsten uden at have berørt hendes Haand, efter at jeg med mit sidste Blik havde udtrykt hende hele min Indignation. Hun skulde vide, at hun i alt Fald ikke havde narret mig. Jeg traf min Ven om Bord, jeg omfavnede ham med en Inderlighed, som forbav-sede ham! Stakkels Pujol! . . .

En Time senere var jeg langt borte fra Aden.

For kort Tid siden mødte jeg Pujol og hans Hustru paa Bou-levarden. De syntes mig at være kærligere mod hinanden end nogen Sinde før, og den unge Kone havde de to sorte Perler i Ørerne. Vi spiste Middag sam-men og talte om Aden — selv-følgelig.

„Tænk dig blot“, erklærede Pujol, „min Tjener havde fundet paa et ejendommeligt Middel til at forøge sine Indtægter. Han solgte det Vand, som min Kone benyttede til sit Bad, til Arabe-ren. Perlen var højst sandsynlig faldet ned i Badekarret, og saa-ledes kommet til Mouloud ben Said. Men hvorledes fandt du den der?“

„For Pokker, jeg var ved at sluge den!“ udbrød jeg med et Blik paa den rødmende, snu-kke Frue.

Men i Videnskabernes Aka-demi blev der oplæst en Afhand-ling om Adens Stenkulgruber.

Fra Uge til Uge.

Som meddelt i Dagbladene har Papirfabrikerne nu forhøjet Prisen paa Avispapir med ca. 50 pCt., hvorfor Dagbladenes Abonnement og Annoncepriser bliver betyde-ligt forhøjet. Forholdene er nu mindst lige saa usikre og vanske-lige som under Krigstidens Ratio-nering for 20 Aar siden, hvorfor vi desværre maa forberede vore Læsere paa en Standsaing i Ud-givelsen af „Nordbornholm“, saa-fremt Bladet ikke gennem flere Annoncer kan skaffe Dækning til de stærkt forøgede Udgifter.

I Søndags

spillede vore Juniores en Privat-kamp med Svaneke, som besejre-des med 4—2. Kampen var gan-ske underholdende, og 'selv om vore Juniores ikke er det samme godt spillende Hold som tidligere, kan det sikkert i Løbet af kort Tid igen blive et solidt Hold.

Første Kamp i Mester-rækken.

Paa Søndag skal ASG I. spille sin første Kamp i den bornholm-ske Mesterrække med B 10, og det er med Interesse man imøde-ser denne Kamp. Hvordan vil vor Debut falde ud? — 15—0 vil Pes-simisterne sige. Sikke noget Vråvl — saadan et Nederlag kan det aldrig blive mere. Husk paa hvad Grunden var til denne Omgang Klø og lad os saa se, hvordan det er gaaet under Træningen i Tiden siden da. Baade Spilleud-valg og Træner har maset for at finde det rigtige Hold, og mange baade heldige og uheldige Om-stillinger er blevet foretaget.

Hvordan kommer det da til at se ud? Ja, det er spændende. Vi haaber det bedste. Nu er der kun tilbage at hver Spiller bider Tæn-derne sammen og siger til sig selv: vi vil spille til af alle Kræf-ter og ikke nedsables. Naar hver Mand gør sin Pligt til det yderste kan Underværket ske — og tænk, hvis det skete? Hvad vilde det ikke betyde for ASG — faa Op-

rejsning ud over Øen — og ikke mindst i Allinge-Sandvig. Fod-boldinteressen i vor By vil faa et kærkoment Opsving til Gavn og Glæde for alle.

I elleve, som paa Søndag skal i de grønne Trøjer! Forsøg.

3 Hjemmekampe paa Søndag.

Foruden Hold I skal Hold II møde ØB II Kl. 16, og Juniorerne spil-ler med Gudhjem jun. Kl. 13. Der bliver altsaa Fodboldkampe hele Eftermiddagen. Man kommer til at tage Kaffen med derop.

ASG fylder 15 Aar den 15 Sept. og Begivenheden fejres med en storstilet Jubilæumsfest Søndag d. 18. med fælles Kaffebord og for-skellig Underholdning samt Dans til et 6 Mands Orkester. Nærmere Omtale i næste Uge.

Turneringsplanen

er udkommen og faas i Kiosken. Den koster 15 Øre. Ligeledes er Fodboldbogen 1937—38 udkom-kommen og faas i enhver Bogh.

Holdopstillingen

til Kampen mod B 10 I er lige fra Redaktionen Slutning naaet frem til os: Fra Maal til v. wing; P. Westerholm, Louis Hansen, Gun-nar Andersen, Helmer Nielsen, E. Hansen, Holger Jensen, Holger Staffensen, „Basse“, Karl Morten-sen, Leon Jensen, Fred Nielsen.

Familie-Journalen i denne Uge.

Over gyngende Moser, koglende Engdrag og drømmende Heder fører Forfatteren Knud Andersen atter Læseren ud til Vestkysten, hvor Naturen hersker med en Vælde, der griber, som den greb Mennesker for Hundreder af Aar siden. Og denne Gang berettes en sær men sandfærdig Historie om Præsten Jens Rusvard, der havde Kald ved Henne og Lønne Menigheder fra 1579 til 1587. Vil man drive Kunsthandel i stor Stil maa man ikke blot have en solid Bankkonto men ogsaa ekstra solide Nerver — paastaas der i en Artikel om Verdens ga-leste Kunstsamlere, og har man gjort sig bekendt med Artiklens Indhold, giver man absolut dens Forfatter Ret. Under sit Ophold i Berlin har Familie Journalens Sportsmedarbejder haft et Inter-view med Tokyo-Olympiadens Ærespræsident, Professor Jigoro Kano og faaet denne kendte Ja-paner til at udtale sig om Jiu-Jit-su og Judo, det sidstrævnte en snedig Forsvarskunst, som Sports-folk eller ikke Sportsfolk vil have godt af at kende. Saaledes som nævnt gennem disse tre Eksem-pler finder man Emne efter Emne behandlet og set gennem Aktua-litetens Søgelys, blot ved at ven-de Blad efter Blad i Familie Journalen.

Varelotteriet.

For første Gang skal, efter Godkendelse af Justitsministeriet, i den nu forestaaende 6. Træk-ning udtrækkes Varelotteriets nye, store Gevinst paa Kr. 10.000 — et lille, dansk Hjem. Gevinsterne Antal er stadig 66.000.

Magasin
du Nord

Nyhederne i

Dame-Undertøj

er nu hjemkomne —
det vil sikkert glæde
Dem at se, hvor fint,
godt og lækkert det er

Se derfor

Vinduesudstillingen.

Fritz Reusch

Leverandør til Vare-
og Landbrugslotteriet

Badningens 10 Bud.

Formanden for Dansk Svømme-og Livredningsforbund, Hr. Holger Nielsen, giver i Anledning af de mange Drukneulykker, hver Som-mer er saa rig paa — følgende gode Raad:

1. Gaa aldrig alene i Vandet.
2. Svøm ikke for langt ud. Det er aldeles ingen Nytte til, og du udsættet kun dig selv og dine Med-mennesker for Fare, dersom du pludselig gribes af Ængstelse eller af et Ildebefindende, og Kræfterne derved svigter dig.

3. Bader du i en Mergelgrav el-ler paa Steder, hvor du ikke ken-der Vanddybden, tag da om Livet et Reb, som en anden — staaen-de paa Land — holder i.

4. Bader du fra Baad paa dybt Vand, tag da ligeledes om Livet et Reb, som holdes af en i Baaden værende Person. Spring ud og gaa op fra Baadens For- og Ag-terende ikke fra Siden. Skulde det ske, at Baaden, du er i, kæntrer, bliv da ved den, medmindre du er nær ved Land og er vis paa at du kan svømme ind.

5. Gaa ikke i Vandet lige efter et Maaltid, ej heller efter stærk Anstrengelse (før Lunger og Hjerne virker normalt igen) Mennesker med Tilbøjelighed til stærk Hjer-tebanken maa ikke bade uden Læ-gens Tilladelse.

6. Sig til Børnene, at de aldrig i Kaadhed maa skubbe hverandre i Vandet fra Bro eller Baad, og at de aldrig i Vandet maa dukke hinandens Hoved under.

7. Lad dem ikke blive længere i Vandet end højst til det Tids-punkt, hvor den første Kuldegys-ning indfinder. Paase, at de efter Badet ikke fryser (uvirksomme opholder sig i kølig Luft). Og lad dem heller ikke overdrive Solbade-ne.

8. Tillad ikke Børn — ukendt med Sejlsads at tage ud paa egen Haand. Giv dem Advarsler mod Kaadheder, dersom de i Robaad faar Lov at ro ud uden voksne.

9. Gaa ikke flere i en Baad, end at I er sikre paa, at den kan bære jer, og overbevis jer om, at Baadens Sider er tætte (ikke har slaaet Revne) Søg straks Land, hvis Baaden tager Vand ind.

10. Endelig bør alle, ældre som yngre, lære at kunne udføre et korrekt „kunstigt Aandedræt“ (Schäfer-Metoden)

Det „kunstige Aandedræt“, og hvad dertil hører, er lært i Løbet af en halv Time, og sikkert vil de fleste af os — før eller senere i vort Liv — komme til at staa overfor Tilfælde, hvor den hurtige Paabegyndelse af „kunstigt Aandedræt“ kan være af afgørende Betydning for Redningen af et Menneskes Liv.

Sander Lind

Nørregade 5, Allinge. Tlf. 166

Mod. Herre- & Dameskræderi

Alle, der har glædet mig paa min 70-aarige Fødselsdag, bedes modtage min hjertelige Tak. Lille Lone takker ligeledes for al Opmærksomhed i Anledning af hendes Daab og et Aars Fødselsdag. I. B. Larsen.

Olsker Husmandsforening

afholder **Høstfest** i Forsam-lingshuset **Lørdag** den 18. ds. Kl. 20 med fælles Kaffebord.

Oplæsning af Maler Jensen, Sva-neke (nye Fortællinger). De, der ønsker at deltage i det fælles Kaffe-bord, bedes tegne sig til Bestyrel-sen senest den 15.

Bestyrelsen.

Mejeriet Kajbjerggaard

Mælkekørslen paa Strandruten udbydes herved i skriftlig Licita-tion. Tilbud bedes i Løbet af 8 Dage tilsendt Mejeriets Formand.

Bestyrelsen.

Varelotteriet

Sidste Fornylsesdag til 6. Træk-ning er Fredag den 3. September I. B. Larsen.

Nu sker det -

6. Trækning staar for Døren. Der udtrækkes 66.000 Gevinster og en Ekstrapremie, og den største Gevinst er for første Gang paa 10.000 Kr. - et lille, dansk Hjem. Et Købelot til 6. Trækning Kr. 9.90. Fornylsen slutter 3., Salget den 6. September; Trækning 7.—24. Septbr.

VARELOTTERIET

Kollektion: Frk. Olga Kofoed, Telefoncentralen Allinge.

Henkogningsapparatet BLITZ

Glas, Kedler m. m. til
Syltning og Henkogning.

Faas i Prima

Hasle Kalkværk

Brændt Kalk
Lasket Kalk
Cementsten

Tlf. Hasle 27

Olsker.

Svinekort udleveres Lør-dag den 4. ds. fra Kl. 15—17.
Svinenævnet.

Glat Guldring

mrk. Edith 1935 er tabt paa Nord-landet og bedes mod Ducor afle-veret til **Niels Vang Lar-sen**, Fotograf Lund, Sandvig.

Allinge.

Festligt Møde til Fordel for Armeniermissionen afholdes paa Menighedshjemmet Tirsdag d. 7. Sept. Kl. 19.30.

Emil Hansen taler. Alle er vel-komne.

Skrivebord

med smuk lys Egetræsplade, prak-tiske Skabe og Skuffer, sælges for 85 Kr. Pæn Servante med hvid Marmorplade og Vandstel, samlet for 40 Kr. Bordtæppe af marine-blaa Plyds, pressede Borter 15 Kr. Tingene kan frit beses

Chr. A. Jensen, Vestergade 28

Forshaeka Stenværktøj: Duxe, Klaphamre og Klyvere - KØB DET I PRODUKTEN

Bortrejst

Damefrisørinde Kamma Kornum
er bortrejst indtil 14. September

Dræbning af Orm i Møbler

Den nye og allerede landskendte
ROMOCO Ormegift dræber
paa faa Dage Orm i alt Træværk
Eneforhandling for Allinge og Sandvig
Snedker Chr. Somner, Allinge.

Bornholms Spare- og Laanekasses Afd. i Allinge

Kontortid: 9-12 2-4

Boxer udlejes

Køb KALK i Produktet

Friskbrændt Kalk
og læsket Kalk
— er altid paa Lager i
»PRODUKTEN«

SKO

med Staalvang
for vanskelige
Fødder.

Træskomager Larsen
Allinge.

Orm i Møblerne...

saa ROMOCO

Anvend ROMOCO Ormegift
og forlæng Møblernes Levetid.
Analyser fra Steins kem. Laboratorium.
Eneforhandling for GUDHJEM
Sadelmager H. M. Holm, Tlf. 95

Fotograf Kjøller

anbefaler Bronze-
Rammer i alle St.
Ovale Rammer og
Rammelister. Billeder indrammes

Biografen

Freitag, Lørdag og Søndag Kl. 20.

Kæmpesukces'en

FLAADEN DANSER

med de fænomonale Dansere
Fred Astaire
Ginger Rogers

Filmen alle skal se!

Den Sko De søger

faas hos

Carl Larsen,
Vestergade, Allinge

Firkantede Jernplader

fra 1 Kvdr. m og nedeffter
(1/2" — 5/16") er til Salg.

En Damecykle til Salg.

Jern, Metaller, Klude, Ben
købes fremdeles til Dagens høje-
ste Pris.

Jernhandler M. Jørgensen, Allinge.

HOTEL SANDVIG • PALMEHAVEN

Hver Lørdag og Søndag

Koncert-Dansant

Søndag den 5. ds.: Amatøraften

Eget Konditori

Telefon Sandvig 13

Nu -

udsælger vi **Lærredssko**
for Herrer og Damer og i alle Størrelser med
25 pCt.
Axel Mogensen, Tejn

Bestil Vinterbrændsel

til Levering i September Maaned.

Foreløbig har vi rigeligt Lager og Tilsagn om yderligere Sendinger af
Store harpede Ovnkul,
Magre harpede Nøddekul,
Bedste westfalske Ovncinders,
Bedste Brunkuls Briketter,
Afharpningskul og Smedekul.

Priserne er lavest og frit tilkøbt pr. Kontant.

Nordlandets Handelshus

Oxford Fyldepennen

er atter paa Lager.

Livsvarig skriftlig Garanti

Axel Mauritsen - Kiosken - Telf. Allinge 142

Gode tørre Sædvarer

Avl
1937

købes og tages som Betaling for alle Indkøb af Varer,
ligemeget hvilken Slags, — og vi afregner Priser, som
Sælgeren kan være glad for.

Nordlandets Handelshus.

Mønstrede moderne Gardiner

Se vor
Udstilling
paa
Lindeplads

Nye Sendinger er hjemkomne.

Nordlandets Handelshus

Et Parti Pandeplader og Rygninger

af bedste engelske Fabrikat sælges billigst muligt, og Landmændene
kan bytte ved at levere godt Korn som Betaling. Gør Forespørgsel til

Nordlandets Handelshus.

Køb Deres Forbrug af Klædninger

og ekstrafine Benklæder hos os.

Husk vort gode Arbejdstøj samt alt til Herreekvipering hen-
hørende, da det er billigt og godt. Vi har et meget stort La-
ger i Metermaal som Kjøletøj, Bomuldstøj, Lærred, Drejler og
alt henhørende til Manufaktur. Ikke at forglemme vort store
Lager af Trikotage og Garn. Vi har alt — kom og køb —
De skal nok blive tilfreds.

Jens Hansen. Tlf. 29.

Strikkede Klude og Uld
købes til højeste Pris. — Leverander til Landbrugslosteriet

Resten af mine

Sommerfrakker & Kjoler
udsælges i disse Dage. **25% Rabat**
Se Vinduene.

Allinge Messe - Th. Holm

Til Stammershalde paa Søndag...!

Koncert-Dansant

fra Kl. 16 til 23. Sangkoret Bornholm
synger. Optræden af Visesanger Conrad.

Deres Fordel

ved Avertering i „Nordbornholm“ er
den store Udbredelse, Bladet har;
det kommer i hvert Hjem i Allinge-
Sandvig og Omegn, helt til Hasle,
Klemensker og Rø. De faar med an-
dre Ord Forbindelse med alle Deres
Kunder paa een Gang. — — —

Benyt de billige Kvartals-Annoncer;
for kun **10 Kr. i Kvartalet** kan De
faa en Annonce, hvori Teksten kan
skiftes 3 eller 4 Gange i Løbet af
Kvartalet. Lad os give Dem et Forslag.

Ring til „Nordbornholm“ Telf. 74.

Vi har et større Parti store og smaa

Honningglas og Henkogningsglas

indkøbt til smaa Priser, og disse sælges i disse Dage til smaa Penge.

Nordlandets Handelshus

Den helt rigtige

Permanent udfører vi nu med den nye
Taco Luxus Maskine. — — Moderne
Dampkammer System. Alt iberegnet —
og dog kun **otte Kroner!**

Barber Johs. Larsen Tlf. Allinge 53

Lad os

levere de Tryksager, De har Brug
for. Vi er hurtige og billige!

Lad os give Deres Tryksager en
praktisk og mere tidssvarende
Form. Vi er fikse og moderne!

Lad os give Dem en god Ide til
virkningsfuld Reklame, enten som
Annonce eller som en god Tryk-
sag. Vi leverer Dem gratis Ud-
kast og Tilbud.

Gornitzkas Bogtrykkeri

Værksted for moderne Tryksager

GØDNINGSKALK OG DRÆNRØR - KØB DET I PRODUKTEN

Servus fortæller om sine Dagbogsoptegnelser og Minder

— Fortsat fra forrige Uge —

Naar man i Maaneder stadig har vandret fremad mod nye Maal, kan det have sin Charme engang imellem at vende tilbage ad de kendte Veje; man betragter Omgivelserne ligesom fra en ny Side, opdager Skønheder, som man første Gang har overset, og genopfrisker i Erindringen mange muntre Oplevelser, der knytter sig til de Steder, man atter vandrer forbi.

— Husker du det gamle Figen-træ der ved Vejen; man kan slet ikke se paa det, at vi har siddet deroppe i flere Timer og mæsket os — saa tæt hænger Frugterne endnu — eller: husker du den store Vinmark paa Skraaningens Broen, hvor de store gule Druer fristede os; de hænger sikkert og bliver overmodne. — Og Meloner og Persken, hvilken Overdaadighed! Her var det, vi slog Genvej over den gamle romerske Bro, forbi Ruinerne af den gamle Herregaard, i hvis Have al Slags Frugt voksede i et Vildnis. Og Soldaterne, der saa ivrigt stormede den lille Bjergby, hvor er de? Lever de i Overdaadighed i den erobrede By, eller er de vendt hjem til Capuas Kaserer.

Men her er jo det lille Værts-hus, hvor Amio med det skælmske Smil skænkede os den ædle Vin. Det kunde være morsomt at hilse paa hende igen — vi har jo naaet et godt Stykke frem i Dag, takket være Køreturen, og det er ulideligt varmt.

Saa gaar vi derind. Gensynets Glæde er stor. Det bliver mere end et Maal, den Skønne skænker til vort Maaltid, og ingen Vin har endnu smagt os saa godt som denne. Dog er vi standhaftige og siger Stop ved det tredje Maal, thi vi skulde gerne naa Sessa inden Aften.

— Det er endnu for varmt, Signores, sagde hun med et vindende Smil. — Bliv her, jeg tror vi faar Uvejre.

Og sandelig var det varmt — lummerhedt. Vi naaede ikke længere end over den lille Bro i Dalen, hvor Oliventræerne havde ydet os Beskyttelse paa vor Udtur. — Benene vilde ikke bære os længere, og vi segnede om paa Græsskraaningens.

Den lille Middagslur blev længere end beregnet. Da jeg vaagnede, var det bælgmørkt, og det var mig umuligt at huske, hvor jeg var. Endelig skimtede jeg det svage Omrids af Trærnes Kroner og vækkede min Kammerat. Ved Hjælp af en Tændstik saa vi at Klokken var halvtve. Saa spændte vi Ranslerne paa, famlede op til Landevejen og haabede at naa Sessa inden Uvejret brød løs.

Vi gik forsigtigt videre, da vi næppe kunde skimte Landevejen. Ved en Svingning af Vejen saa vi Sessas Lys. Beboerne var alt-

saa oppe endnu. Da lyder de første Skrald, brede Zikzaklyn belyser Bjergtoppene, tunge Draaber begynder at falde.

Vi stikker i Rend. Ved et Lyn-glimt ser vi en lille Hule i Bjergsiden, et Gravkammer, hugget i den bløde Tufsten. — Nielsen vil derind, men jeg fortsætter Farten. Vi naar den store Bro, der fører over Kløften. Da er det som om alle onde Aander bryder løs. Det er umuligt at naa videre. Vi mindes at Broen hviler paa en Række Buer. Nielsen springer ned ad en lille Fodsti mellem Brombærtjørn og baner sig Vej ned i Dybet — jeg efter — naar den første af de øverste Hvælvinger og stiger ind.

Der er fladt cementeret Gulv i hele Broens Bredde, en rummelig Port; men min Kammerat er der ikke. — Gennem Uvejrets Bulder søger jeg at raabe ham op. Er han styrtet i Afgrunden? Svagt lyder hans Stemme op til mig. Noget efter kommer han anstigende. Han har været helt nede i den underste Hvælving. Der var tre Etager.

Han raadede mig til at gaa med derned; der var ganske tørt og trak ikke, som her oppe. Her var ogsaa tørt, udenfor styrtede Himlens Sluser ned — ustandseligt, uden Ophold. Bedst var det nok at blive.

Vi rystede vore Jakker, hængte dem til Tørre paa vore Stokke, stod og saa lidt paa Uvejret, og rullede derpaa vore Soveposer op. Medens vi var beskæftiget hermed, mærkede jeg et kolossalt Luftryk, og det var som segnede jeg om i et rødt Ildhav. Hvor længe jeg havde været bevidstløs, ved jeg ikke, men jeg kom til mig selv igen ved Lyden af en øredøvende Brus. Fortumlet rejste jeg mig op og snublede over min Kammerat. Ogsaa han kom til Bevidsthed.

Gudskelov at Broen havde været saa god en Lynafleder. Men hvad betød den øredøvende Brus? Uvejret var jo næsten drevet over. Forsigtigt gik vi ud til Randen af Broen og stirrede ned i Dybet. Og se — den dybe Kløft, som før havde været tør, var nu fyldt med en fraadende Strøm, der lyste mælkevid i Mørket.

Gysende fo'r Nielsen tilbage, thi ikke alene den underste Brohvelving, hvor han først havde søgt Tilflugt, var fyldt med Vand, men ogsaa gennem Hvælvingerne i anden Etage — lige under os — brusede Vandfloden, og det var Vandets Styrt herfra, som gennem Kæmpesluser, der bevirkede det vældige Bulder.

Da Spændingen var udløst, kom vi til at fryse; det trak gennem Hvælvingen, som i en Ventil; men vore Jakker var næsten tørre, vi krøb i Soveposerne, lagde Ryg-

sækken under Hovedet, brugte Jakkerne som Overdyne, og saaledes — Ryg mod Ryg — blev vi hurtig varme og fik nogle Timers Søvn.

Om Morgen, den 13. September, var Uvejret trukket over — kun enkelte Rester laa endnu som sønderrevne Skyer om Bjergtoppene. Gennem den dybe Kløft bruste nu en skummende Flod, og der var store Pytter paa Vejene; men Solen tørrede hurtigt op, alt stod friskt og grønt, varige Spor havde Uvejret ikke efterladt.

Abruzzernes forrevne Bjergtoppe.

Oppe i Sessa bestilte vi Frokost og bad om Vand til at vaske os i. Vi fik en Spand og anvist Bybrønden paa Torvet. Her var en Del Kvinder for at hente Vand, og da det var en primitiv Brøndvinde og en dyb Brønd, tog det lang Tid; der var jo ogsaa et og andet, som skulde drøftes. Da vor Tur kom, tabte vi i Hastværket Spanden i Brønden. Stor Staahej og Moro til vi endelig fik fisket den op.

Toilette paa Torvet, Frokost, Besøg hos Skomageren og afsted for at indhente den forsømte Tid. Ned ad Bjergets maleriske Skraaning, Farvel uhyggelige Kløft, hvor de hæse Fugleskrig paa Uturen havde varslet uhyggelige Oplevelser. Nu gaar det atter nedad mod den smilende Kyst mellem Vinhaven til Tomasso og Formeta, hvor vi ankom sent om Aftenen.

Næste Morgen tog vi Bad ved Stranden, gjorde Indkøb til Frokost, som fortæredes i Skyggen af en Havemur med en henrivende Udsigt ned langs Kysten. — Vort gode Humør virkede irriterende paa en Skildvagt. Han troede vist at vi gjorde Nar af ham, thi pludselig kom han med Bajonetten og jagede os bort.

Gik videre op ad Forbjerget i en Blanding af Sol og Regn. Ved Jernbanebroen mellem Ruiner af et gammelt Slot hjalp vi nogle Drengene med at plukke Figen.

Passerede Bjergryggen og naaede henad Aften Fondi — den lille maleriske By — hvor vi spiste til Aften. Her sad vi længe paa en Brobue og nød Udsigten til Toner af Musik, der dæmpet lød ned til os fra den lille Bjergby.

Det havde været en vidunderlig Aften og Nat. Med Udsigt over den vekslende Kystlinje og Middelhavets maaneglitrerende Flade, havde vi lagt Gaetas Forbjerg bag og nærmet os Terracina. Her rev vi tørt Græs af og redte os et Leje i den store Hule. Om Morgen tog vi Bad paa fastende Hjerter og gik op i Byen for at faa et rigeligt Maaltid. Saa købte vi Proviant — nok til at holde Humøret oppe paa den drøje Vandring, der forestod, naar vi skulde gennem de øde pontinske Sumpe. Slap over Færgestedet og skridtede rask ud af Chauseen, efter

først at have drukket det sidste Bæger hos Færgemanden.

Sumpe, Sumpe, Sumpe — ikke et eneste beboet Sted, ikke et Menneske møder vi den hele Dag — og dog fandt vi Tegn paa, at Mennesker havde færdedes der siden sidst; vi fandt en Paraply, lidt medtaget af Vind og Vejr, men ellers brugelig. Nielsen anerkendte den straks som Solskærm. Ogsaa en lille Hund fandt vi — eller rettere, den kom løbende til os inde fra Sumpene, sulten og forkommen. Vi ynkedes over den og gav den lidt Brød.

Den fulgte os trofast og fik Navnet „Fesser“. Vi morede os med at lære den smaa Kunster, bære en Stok og lignende. Den drak Vand af Sumpene, hvilket vi ikke turde, da vi var bange for Sumpfeberen. Om Aftenen kunde vi af Baalene se, at der hist og her opholdt sig Folk, og vi slog ind paa en Sti til det nærmeste Baal.

En Del Landarbejdere havde samlet sig om det og laa og røg deres Piber. Paa vor Forespørgsel efter en Albergo, rystede de paa Hovedet; men da vi var tørstige, gav de os Vand at drikke.

Saa gik vi tilbage til Landevejen, og „Fesser“ fulgte os. Længere fremme var en lille Lund. Her slog vi os til Ro under Træerne. Hunden stod Vagt.

Næste Morgen delte vi vore Madrester med „Fesser“. Den var glad ved at komme videre, bjæfede og hoppede op ad os.

Nordbornholms Adressefortegnelse!

Bagerier

Andersen, Th., Sandvig Tlf. 2
Hald, E., Løsebækg., All. Tlf. 78

Blomsterhandler (Gartner)

Jensen, C., v. Havnen All. Tlf. 41

Bogtrykker

Gornitzka, O., Allinge Tlf. 74

Bygmestre

Kofoed & Mortensen, All. Tlf. 77-79
Petersen, P., Nørreg, All. Tlf. 69

Bygningssnedker

Jørgensen, Th. Sandvig Tlf. 5y

Cykler og Cyklereparation

Jørgensen, H., v/ Posthuset All.

Damefrisørsaloner

Larsen, Joh., Barber, All. Tlf. 53
Weber, Anna, Allinge, Telefon 12

Foderstoffer

Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Fotografer og fot. Artikler

Kjølner Alfr., Havneg. All. Tlf. 4

aut. Gas- og Vandmestre

Grooss, Niels W., Allinge. Tlf. 30

Guldsmed

Hoteller

Hotel Allinge Telefon 25

Art. f. Hotel og Pension

Gornitzkas Bogtryk, All. Tlf. 74

Isenkram og Porcelæn

Kul og Koks

Allinge Kulhandel Telefon 119
Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Købmand

Prima, Allinge Tlf. 40

Ladestationer

Petersen, Carl, Allinge. Tlf. 98

Ligkistemagasiner

Kofoed & Mortensen All. Tlf. 77-79
Mortensen, Herman, All. Tlf. 47

— Den Hund faar vi megen Fornøjelse af, sagde Nielsen; men han er vist dyr at have paa Kost, den forslugne Rad.

Vi behøvede dog ikke at nære Bekymringer for den. Da vi ved Middagstid nærmede os Albanerbjergene, efter at have passeret de tre Broer, forsvandt Hunden i den første By i fuld Fart op ad Gaden, just som vi ledte efter et Kødudsalg.

— „Fesser, Fesser!“ raabte vi uden at det gjorde det ringeste Indtryk paa den. — Da vi havde spist, gennemstrejfedes vi Byen, men Fesser kom ikke mere.

Saa gik vi videre op ad frugt-bare Bjergskraaninger og havde af og til Udsigt ned over de side Sumpene, et grønt Landkort, paa hvilket vi kunde følge Kanalen og Vejen, ad hvilken vi var kommen, lige til Havet og Kap Cicero.

I Velletri gjorde vi Rast, spiste til Aften og betragtede det muntre Folkeliv, der tog sig ejendommeligt ud paa Baggrund af den ældgamle By og den alvorlige Ruin, hvor Kejser Octavians Vugge skal have staaet.

Genzano, Albano, dejlige Byer, som gamle Kendinge hilser vi flygtigt paa dem, inden vi vandrer ned ad den gamle Via Appia til Roma.

Paa Vejen traf vi fire Rejsende og oplevede et Eventyr, der nær havde faaet ubehagelige Følger.

Fortsættes i næste Nr.

Hvem har Brug for billige

Jern-Staldvinduer, glass. Ko- og Svinekrybber?

Vi har nogle Restpartier af forskellig Størrelse, og disse realiseres til meget smaa Priser. Kom og se Lageret i

Nordlandets Handelshus.